

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาเกี่ยวกับบทลงโทษกรณีปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์ของกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ
นักศึกษา	ธัญญาภรณ์ ชูเอี่ยม
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สุริย์ฉาย พลวัน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

ประเทศไทยในปัจจุบันเกิดอุบัติเหตุทางจราจรจำนวนมากขึ้น และสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุพบ่า เกิดจากการที่ผู้ขับขี่มีเมามาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งพฤติกรรมการขับขี่ที่เห็นได้ชัด คือ ความประมาทในการขับขี่และการดื่มสุราก่อนขับขี่ ถึงแม้ทางภาครัฐจะมีการป้องกันโดยหน่วยงานของรัฐและองค์กรอิสระร่วมกันรณรงค์และแก้ปัญหาเมาแล้วขับและยังมีพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 บังคับใช้แล้วก็ตาม แต่การแก้ปัญหาโดยบทลงโทษที่มีอยู่นั้น แนวโน้มยังไม่ดีขึ้น ดังนั้น สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ สภาพปัญหา มาตรการทางกฎหมายปัญหาเกี่ยวกับบทลงโทษกรณีปฏิเสธการตรวจวัดแอลกอฮอล์

จากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ของประเทศไทยนั้น มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิให้ผู้ขับขี่ทราบก่อนที่จะมีการกักตัวและประเด็นในส่วนของบทลงโทษยังถือว่ามียัตราโทษที่น้อย เมื่อเทียบกับต่างประเทศที่ได้ทำการศึกษา ส่งผลให้มีการกระทำความผิดมากขึ้นในทุกปี ทั้งนี้เพราะอัตราโทษที่น้อยและไม่ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดทำให้ผู้ขับขี่ไม่เคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด และยังอาศัยช่องว่างของกฎหมายในการปฏิเสธการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ นอกจากนั้นตัวบทกฎหมายบางมาตราตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ยังขาดความแน่นอนชัดเจนและมีปัญหาการบังคับใช้อยู่บางประการ

ด้วยเหตุนี้ ข้อเสนอแนะของการวิจัยจึงขอเสนอให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ในส่วนของการแจ้งสิทธิตามมาตรา 142 และที่เกี่ยวกับบทลงโทษตามมาตรา 157/1 โดยเทียบเคียงกับกฎหมายต่างประเทศ และขอเสนอให้กำหนดหลักเกณฑ์ของอัตราโทษที่จะได้รับ

ตามระดับแอลกอฮอล์ในเลือดที่ตรวจวัดได้ในขณะที่ระทำความผิดและตามจำนวนครั้งที่ระทำความผิด เพื่อให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายของต่างประเทศ